

พระราชบัญญัติศุลกากร
(ฉบับที่ ๗)
พุทธศักราช ๒๕๕๐

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร ที่เกี่ยวกับเรื่องนำเข้าหรือส่งออกทางบก

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ทางอนุมัติ” ให้หมายความว่า ทางที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ให้เป็นทางที่ จะใช้ขนส่งของเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรได้ หรือจากเขตแดนทางบกมายังด่าน ศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบกได้

“ด่านพรมแดน” ให้หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้นไว้โดยกฎกระทรวง ณ ทาง อนุมัติ เพื่อตรวจของที่ขนส่งโดยทางนั้น

“ด่านศุลกากร” ให้หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้นไว้โดยกฎกระทรวง ณ ทาง อนุมัติ เพื่อเก็บศุลกากรแก่ของที่ขนส่งโดยทางนั้น และเพื่อตรวจของด้วย

“การนำเข้าหรือส่งออกทางบก” ให้หมายความว่า รวมตลอดถึงการนำ ของเข้าหรือส่งออกทางลำน้ำ ซึ่งเป็นเขตแดนทางบกหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น แต่ไม่รวมถึงการนำเข้าหรือส่งออกทางไปรษณีย์ หรือทางอากาศ

“เขตแดนทางบก” ให้หมายความว่า เขตแดนทางบกระหว่างราชอาณาจักร กับดินแดนต่างประเทศ และรวมตลอดถึงลำน้ำใดๆ ซึ่งเป็นเขตแดนแห่งราชอาณาจักร หรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น

“ผู้ควบคุมยวดยาน” หรือ “ผู้ขนส่ง” เมื่อใช้เกี่ยวแก่รถไฟให้หมายความว่า พนักงานรักษารถ

“พนักงานหรือพนักงานศุลกากร” นอกจากพนักงานต่างๆ ที่ระบุไว้ใน มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๓๙ แล้ว ให้หมาย ความรวมตลอดถึงพนักงานใดๆ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้กระทำการเป็นพนักงานศุลกากร ด้วย

มาตรา ๔ ของใดๆ ที่นำเข้าในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยผ่านเขต แดนใดๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตแดนนั้น อาจมีพระราชกฤษฎีกาให้ยกเงินอากรซึ่ง เรียกเก็บตามพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำเข้าหรือส่งออกนั้น ให้ หักหมดหรือแต่ส่วนใดส่วนหนึ่งก็ได้

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขนส่งของหรือพยายามขนส่งของผ่านเขตแดนทาง บกเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรหรือตั้งแต่ เขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือ จากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนนั้นตามทางใดๆ นอกจากทางอนุมัติ หรือในเวลาใดๆ นอกจากเวลาที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขนส่งของตามทางอนุมัติในเวลาอื่นนอกจากที่กำหนดตามวรรคก่อนนั้น จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดีหรือผู้แทน และต้องปฏิบัติ ตามเงื่อนไขซึ่งอธิบดีกำหนดขึ้นไว้เป็นพิเศษ โดยเฉพาะ

ห้ามมิให้ผู้ใดช่วยเหลือการขนส่งอันต้องห้ามดังกล่าวแล้ว หรือเก็บ หรือ ช้อน หรือยินยอมให้เก็บหรือช้อน หรือจัดให้เก็บหรือช้อนของใดๆ โดยรู้อยู่แล้วว่าของ นั้นๆ ได้ขนส่งโดยฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๖ อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ห้ามมิให้ผู้ควบคุม เรือลำใด หรือเรือประเภทใดที่ใช้ขนของส่งตามลำน้ำซึ่งเป็นเขตแดนทางบก จอดเทียบท่า เพื่อขนของขึ้นลงตามลำน้ำนั้น ณ ที่ใดๆ เว้นแต่ที่ซึ่งประกาศไว้

มาตรา ๗ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัวผู้ซึ่งโดยสารในยวดยาน บรรทุกนั้น เมื่อผ่านเขตแดนทางบกเข้าไปในราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งตามแบบที่อธิบดี ต้องการเป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงานด่านพรมแดนและด่านศุลกากร และ เมื่อพนักงานด่านพรมแดนได้ลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าฉบับหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าบัญชี ฉบับนั้นเป็นใบอนุญาตให้นำของผ่านด่านพรมแดนมายังด่านศุลกากรได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านจากพนักงานด่านพรมแดนแล้ว ให้ขน ของมายังด่านศุลกากรโดยพลัน ตามทางอนุมัติของนั้นต้องขนด้วยรถยนต์ยวดยานเดียวกันกับที่ ให้นำเข้ามา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้ขนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงของหรือหีบห่อ ซึ่งบรรจุของนั้นด้วยประการใดๆ

มาตรา ๘ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัวผู้ที่โดยสารในรถยนต์ยวดยาน ที่บรรทุกนั้น เมื่อจะผ่านเขตแดนทางบกออกนอกราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้นำของให้พนักงานศุลกากรตรวจที่ด่านศุลกากร ณ ทางอนุมัติ ซึ่งใช้ ขนส่งของนั้น

(๒) เมื่อพนักงานศุลกากรได้ส่งปล่อยของและได้ออกใบอนุญาตหรือรับรอง ใบขนสินค้าฉบับใดเท่าที่จำเป็นแก่การย้ายถอนของนั้นไปแล้ว ก็ให้ขนของไปจากด่าน ศุลกากรผ่านด่านพรมแดนและข้ามเขตแดนไปโดยพลัน แต่ต้องยื่นใบอนุญาตหรือใบขน สินค้าที่เกี่ยวข้องของนั้นต่อพนักงานประจำด่านพรมแดน

(๓) อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา สั่งให้ผู้ขนส่งทำบัญชีสินค้า แสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่ง และเมื่ออธิบดีได้ประกาศสั่งแล้ว ก็ให้ผู้ขนส่งทำ บัญชีเช่นนั้นตามแบบที่อธิบดีต้องการเป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงาน ณ ด่านศุลกากรและด่านพรมแดน

มาตรา ๙ ผู้ควบคุมยวดยาน หรือเรือใดๆ ทั้งที่บรรทุก หรือมิได้บรรทุกของ หรือผู้ควบคุมสัตว์พาหนะที่บรรทุกของ และบุคคลใดๆ ที่ขนส่งของโดยวิธีใดๆ ทั้งสิ้น เมื่อเข้าในหรือจะออกนอกราชอาณาจักรตามทางอนุมัติ ให้หยุดที่ด่านพรมแดนอันตั้งอยู่ ที่ทางนั้น และต้องยอมให้พนักงานตรวจยวดยานหรือเรือและของที่ขนส่ง กับทั้งยอมให้ พนักงานทำบัญชีของนั้นๆ ด้วย ตามแต่พนักงานจะเห็นสมควร

บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้น เมื่อพนักงานเรียกครองในเวลาหรือที่ใด ๆ ภายใน ระยะ ๕๐ กิโลเมตรจากเขตแดนทางบกต้องหยุดและยอมให้พนักงานนั้นตรวจยวดยาน หรือเรือและของที่ขนส่งทำบัญชีของนั้นๆ และตรวจเอกสารใดๆ ซึ่งต้องมีกำกับของ นั้นๆ ตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติอื่น

บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้น ต้องตอบคำถามซึ่งพนักงานถามว่าด้วยการเดินทาง หรือของที่ขนส่ง และต้องตอบตามความสัตย์จริงทุกประการ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษ ตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และของทั้ง ปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้นให้ริบเสียสิ้น โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้อง รับโทษหรือหาไม่

มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๗ หรือ ๘ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวาง โทษปรับครั้งหนึ่งๆ ไม่เกินหนึ่งพันบาท และของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้น ให้ยึดไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามบทบัญญัติที่กล่าวนั้นหรือจนกว่าจะได้อธิบาย เหตุให้เป็นที่พอใจของอธิบดีหรือผู้แทน

มาตรา ๑๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๖ หรือ ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๙ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกำหนดในกฎกระทรวงที่ออก ตามมาตรา ๑๓ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง ให้บุคคลจำพวกใด หรือ ของ หรือยวดยาน หรือเรือประเภทใดได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ตลอดทั้งบทกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะ กำหนดเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวงนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีหน้าที่รักษาการให้เป็น ไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้